

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P.**, so sídlom v Š., J., proti žalovanému **MUDr. Z. S.**, bývajúcemu v N., o **zaplatenie 23.950 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky, pod sp. zn. 5 C 304/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 5. júna 2007 sp. zn. 5 Co 3/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 5. júna 2007 sp. zn. 5 Co 3/2007 **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom z 23. októbra 2006 č. k. 5 C 304/2005-78 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 3.010,- Sk s 12 % úrokom z omeškania od 14.11.2004 do zaplataenia a trovy konania do rúk JUDr. A. T. v sume 500,- Sk do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému do rúk JUDr. Z. L. trovy konania v sume 4.808,- Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcovi patrí po práve len peňažné plnenie za práce, ktoré boli potrebné po skončení nájmu nebytových priestorov na ich uvedenie do pôvodného stavu, t.j. za práce súvisiace s búraním sprchového kúta v sume 300 Sk a za maľbu stien v sume 2.710 Sk. Keďže zvyšok prác nesúvisel s daním prenajatých priestorov do pôvodného stavu, žalobu vo zvyšku (nad sumu 3.010 Sk do sumy 23.950 Sk) zamietol.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 5. júna 2007 sp. zn. 5 Co 3/2007 na odvolanie oboch účastníkov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že návrh zamietol a v napadnutej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 8.637 Sk v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku do rúk JUDr. Z. L.. K zmeňujúcej časti rozsudku uviedol, že na rozdiel od súdu prvého stupňa, prihliadol na obranu žalovaného spočívajúcu v uplatnení jeho pohľadávky voči žalobcovi v sume 25.869,60 Sk. Vo vyhovujúcej časti preto rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu aj v tejto časti zamietol. Výrok rozsudku okresného súdu, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol považoval za vecne správny a preto jeho rozsudok v tejto časti potvrdil.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Okresný súd nesprávne rozhodol, keď žalobcovi nepriznal aj ďalšie náklady ním vynaložené, ktoré súviseli s uvedením nebytových priestorov do pôvodného stavu. Odvolací súd nesprávne započítal pohľadávku žalovaného, lebo odpočítateľná položka z pohľadávky žalovaného netvorila len nájomné, ale aj platby za služby súvisiace s nájomom. Okrem toho žalobca nepovažoval za podstatné vyjadrovať sa k zápočtu pohľadávky žalovaného z dôvodu, že bola vysporiadaná pred podaním žaloby.

Žalovaný svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu žalobcu nevyužil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie

§ 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V ustanovení § 237 O.s.p. sú vymenované vady, ktoré sú dôvodom prípustnosti dovolania smerujúceho proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je dovolanie prípustné, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ak ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, ak účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát (písm. a/ až g/).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobca v dovolaní výslovne nenamietal a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

V posudzovanej veci odvolací súd rozhodol jednak potvrdzujúcim rozsudkom a jednak v časti, týkajúcej sa sumy 3.010 Sk, rozsudok súdu prvého stupňa zmenil.

Keďže dovolateľ napadol rozsudok odvolacieho súdu v celom jeho rozsahu, podmienky prípustnosti dovolania bolo potrebné skúmať v zmysle § 238 O.s.p., podľa ktorého dovolanie je zásadne prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Výnimku z uvedenej prípustnosti dovolania predstavujú (okrem vecí uvedených v ustanovení § 238 ods. 4 O.s.p.) tiež veci, v ktorých bolo napadnuté právoplatné

rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 353/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1. septembra 2003), pričom neprípustnosť dovolania v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa vzťahuje iba na konania, v ktorých súd rozhodol po nadobudnutí účinnosti tohto zákona (§ 372i ods. 7 O.s.p.).

V danom prípade dovolanie žalobcu proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné, lebo rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie odvolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a odvolací súd nevyslovil v jeho výroku prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

K prípustnosti dovolania žalobcu smerujúceho proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu treba uviesť, že v posudzovanej veci žalobca napadol dovolaním právoplatný rozsudok odvolacieho súdu vydaný po 1. septembri 2003. Predmetom výroku zmeňujúceho rozsudku bolo peňažné plnenie v sume 3.010 Sk. Keďže minimálna mzda ku dňu podania žaloby (žaloba bola podaná 27.9.2005) činila sumu 6.500 Sk (nariadenie vlády č. 525/2004 Z.z.), peňažné plnenie, o ktorom odvolací súd zmeňujúcim rozsudkom rozhodol, neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy, t.j. sumu 19.500 Sk. Na uvedenú vec sa preto vzťahuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 353/2003 Z.z., z ktorého dôvodu je dovolanie žalobcu aj proti zmeňujúcemu rozsudku krajského súdu neprípustné.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2, 3 a 5 O.s.p.); keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalovaný mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224

ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému však v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. mája 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: